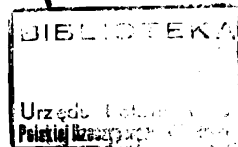


Warszawa, 6 kwietnia 1937 r.

URZĄD PATENTOWY



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 24549.

Kl. 8 m, 10/03.

J. R. Geigy A. - G.
(Bazyleja, Szwajcaria).

Sposób farbowania skór.

Patent dodatkowy do patentu Nr 24548.

Zgłoszono 7 listopada 1934 r.

Udzielono 18 lutego 1937 r.

Pierwszeństwo: 18 listopada 1933 r. (Niemcy).

Najdłuższy czas trwania patentu do 18 lutego 1952 r.

Wykryto, że skóry, zwłaszcza chromowe, można farbować w całej grubości, jeśli zamiast barwników jednoazowych stosowanych według patentu Nr 24 548, użyje się barwników jednoazowych otrzymywanych przez sprzężenie w alkalicznym środowisku związków dwuazowych, wymienionych w tym patencie, z kwasami 1 - oksy - 8 - aminonaftalenojedno- lub dwusulfonowymi, w których jedna z grup sulfonowych stoi w położeniu 5.

Fioletowe i błękitne barwniki azowe stosowane dotychczas do farbowania skór,

np. błękit naftaminowy 2B z czteroazowanej benzydyny i kwasu K (Schultz, Farbstofftabellen wyd. 7 Nr. 384) albo fiolet Kolumbia R z czteroazowanej benzydyny i kwasu G (Schultz Nr. 395), mogą barwić skóry chromowe tylko powierzchownie. W przeciwieństwie do tego barwniki według wynalazku wnikają głęboko w skórę. Tak zafarbowane skóry, zwłaszcza chromowe, mają zabarwione przekroje i przy zadrażnieniu powierzchni skóry albo po jej starciu wskutek zużycia nie widać niezabarwionego mięszu.

Barwniki te można stosować według następującego przepisu farbowania.

Zobojętnione skóry farbuje się w kadzi zawierającej 150 — 200% wody w temperaturze 65°C. Kadź wprawia się w ruch i przez pustą oś doprowadza się roztwór barwnika. Po 45 minutach dodaje się środka natłuszczającego i porusza dalej przez 45 minut. W przypadku skór bardzo ciężkich czas farbowania należy odpowiednio przedłużyć. Zwykle do osiągnięcia mocnego zabarwienia wystarcza 1 — 2% barwnika obliczonego na wagę skóry.

Przykład I. 155,5 części wagowych 1 - dwumetyloamino - 3 - chloro - 4 - aminobenzenu dwuazuje się w zwykły sposób za pomocą 280 części kwasu solnego i 69 części azotynu sodowego. Roztwór dwuazowy dodaje się w temperaturze 0° — 5°C do roztworu 319 części wagowych kwasu 1 - oksy - 8 - aminonaftaleno - 3,5 - dwusulfonowego zawierającego tyle sodu, żeby odczyn aż do końca sprzęgania pozostał alkaliczny. Dodatek pirydyny sprzyja powstawaniu barwnika. Barwnik wyosabnia się jak zwykle. Barwi on skórę czysto czerwono-fioletowo i głęboko wnika w miąższ skóry.

Przykład II. 259 części wagowych kwasu 5 - N - etylooksyetyloamino - 2 - aminobenzenu - 1 - sulfonowego dodaje się po zdwuazowaniu mieszając do zadanego nadmiarem sodu roztworu 319 części kwasu 1 - oksy - 8 - aminonaftaleno - 3,5 - dwusulfonowego. Aby przyspieszyć wytwarzanie barwnika, dodaje się pirydyny. Po skończonym wytwarzaniu barwnika strąca się go na gorąco solą kuchenną użytą w ilości 20% w stosunku do objętości. Barwnik wydziela się po dłuższym mieszaniu w postaci metalicznie połyskujących kryształków. Barwi on skórę chromową na powierzchni i wewnątrz na kolor głębokobłękitny.

Przykład III. Jeśli zamiast kwasu 5 - N - etylooksyetyloamino - 2 - amino-

benzeno - 1 - sulfonowego zastosować kwas 5 - dwuetyloamino - 2 - aminobenzenu - 1 - sulfonowy, a poza tym postępować, jak podano w przykładzie II, to otrzymuje się barwnik barwiący skórę chromową na kolor czerwono-błękitny i głęboko wnika w skórę.

Przykład IV. 217,5 części wagowych 4 - chloro - 2 - amino - 1 - (β - α - dwuoksy) - propylooksybenzeny przeprowadza się w związek dwuazowy i mieszając sprzęga się w roztworze zalkalizowanym sodą z 319 częściami kwasu 1 - oksy - 8 - aminonaftaleno - 3,5 - dwusulfonowego. Po kilkogodzinnym mieszaniu barwnik przerabia się w sposób zwykły. Jest on proszkiem krystalicznym, który barwi skórę chromową z odcieniem czerwono-fioletowym.

Przykład V. 230 części wagowych kwasu 5 - nitro - 2 - aminobenzenu - 1 - sulfonowego dwuazuje się w zwykły sposób i w temperaturze 0° dodaje do roztworu 319 części kwasu 1 - oksy - 8 - aminonaftaleno - 3,5 - dwusulfonowego z taką ilością sodu, żeby reakcja aż do końca sprzęgania pozostała alkaliczna. Wytwarzanie barwnika zachodzi gładko. Pod koniec pięknie krystalizujący barwnik wyosabnia się przez wysolenie. Barwi on skórę chromową na odcień czerwono-fioletowy.

Przykład VI. 230 części wagowych kwasu 2 - etyloamino - 5 - amino - 1 - metylobenzenu - 4 - sulfonowego dwuazuje się i sprzęga z 319 częściami kwasu 1 - oksy - 8 - aminonaftaleno - 3,5 - dwusulfonowego w zalkalizowanym sodą roztworze w obecności pirydyny. Barwnik przerabia się w sposób zwykły. Barwi on skórę chromową w odcieniach błękitnych.

Przykład VII. Jeśli zamiast kwasu 1 - oksy - 8 - aminonaftaleno - 3,5 - dwusulfonowego w przykładzie VI zastosuje się 239 części kwasu 1 - oksy - 8 - aminonaftaleno - 5 - sulfonowego, to otrzymuje

się barwnik, który barwi także mięsz skóry chromowej na odcienie szaro-błękitne.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób farbowania skór według patentu Nr. 24548, znamienny tym, że stosuje się barwniki azowe otrzymywane przez sprzężenie w środowisku alkalicznym dowolnie jedno- lub wielokrotnie podstawionych amin szeregu benzenowego, które

muszą zawierać jeszcze jedną lub kilka grup aminowych, sulfonowych lub oksalkylowanych grup wodorotlenowych, jeśli w rdzeniu jako podstawniki obecne są grupy nitrowe lub chlorowcowe, z kwasami 1 - oksy - 8 - aminonaftalenojedno- lub dwusulfonowymi, w których jedna grupa sulfonowa stoi w położeniu 5.

J. R. Geigy A. - G.
Zastępca: Inż. dypl. M. Zoch,
rzecznik patentowy.